

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre", i Heiberg, Johanne Luise: *Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 423. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr08val-shoot-idm140470727148832/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre

han benytter sin egen Ortografi, tyder paa, at der ikke foreligger noget ordret Citat, men en fri gengivelse efter Hukommelsen. Forskellige Smaaomrindinger og Rettelser i Ortografien, som Frk. Verdellin har foretaget ved Afskrivningen i IVB, viser, at heller ikke hun har opfattet Gengivelsen som et Citat. — *L. 37. et Ord af en ungarsk Statsmand*: Citatet er ikke fundet, men jf. H. Høffding: *Den nyere Filosofie Hist. 2. Udg. I* (1904), 105 har den italienske Filosof *Giordano Bruno sagt lign. Ord*.

53, L. 17. følgende Færet: Fru Heibergs Færet findes paa et trykt Blad i IVB; sml. f. Eks. Berl. Tid. ¹¹/₈ 1858.

55, L. 19-20. følgende Brev: Collins Brev findes i IVA. — *L. 35. Det lod sig se*: Digtet blev først trykt i *Fædrel.* ²²/₄ 1858. Fru Heiberg, A. D. J. og N. Bøgh mente, at det skyldtes Chr. Winther, men ved Udgivelsen af „Et Liv“ vedkendte Julius Lange sig Forfatterskabet under Betegnelsen, at det „bidrøbe fra en ganske grøn Dilettant“. Sm. P. Købke: *Breve fra Julius Lange* (1902), 209 f. N. Bøgh: *Chr. Winther III* (1901), 141. A. D. J.: *Breve* (1939), Note til Brev Nr. 283 S. 467.

56, L. 38. Etatsraad C. Hauch: Digteren Hauch, Frø Juni 1857 og Aaret ud var H. Christensen Eneudredt, men denne Ordning lod sig ikke opretholde i Langden, og fra ¹/₄ 1858 blev Hauch l. Medlem af Bestyrelsen; han skulde „drage Omsorg specielt for de artistiske Anliggender“. Hauch troede, en naiv Digtersjæl som han var, at han kunde holde „Poesien oppe i den Sphære, hvor den endnu med levende Røst kan tale til og ikke blot paa Preest ndsendes mellem Folk“. Men allerede i Maj 1858 skrev han til Ingemann om „Intrigens store Edderkop, der neppe nogenstunde vilde sildede at spinde sit Net bag Coulisserne“. Og i Sept. var han klar over, at han „neppe holdt længere ud end denne Saison“. Hans Tilværelse var „en Kamp paa Liv og Død“ mellem Direktionen og dens mangfoldige Fjender. I Maj 1859, kort før han fik Afsked, forstod han, at han ikke havde noget Kald til at være Teaterdirektor, og haahede, han „med Guds Hjelp at kunne befrie mig for denne Embedsstilling, der meget nær hører til de Verste i Landet“. Sm.: Hauch og Ingemann. En Brevveksling, udg. af M. Harting (1933), 121—30.

57, L. 1. Overblik ... fjernet: Sm. Note til III, 23, 7. — *L. 23. I „Fædrelunders“*: Hele Efteraaret 1857 angreb *Fædrel.* Direktør Christensen — „en udenfor den litteraire Verden staaende Sekretair (Skriver)“ — f. Eks. ¹/₁₀ og ²¹/₁₀—²⁹/₁₀, da Fru Heibergs Afsked var officiel. Angrebene fortsattes efter Hauchs Udnævnelse, f. Eks. ¹/₄ 1858. Christensen mente, at Kritikken var en personlig Høvn, fordi han havde neget Bladets Anmelder, Magister Clemens Petersen, Adgang til at gaa paa Teatret som Elev uden at deltage i Arbejdet. Sm. *Det kgl. Theater 1852—59*, 273. — *L. 41—52, 2. Om de nævnte Tilbud fra Stockholm og München* har intet nærmere kannet oplyses.

58, L. 11. Hr. Hoedts Strid med Heiberg: Sm. II, 270—276 og Noter. Medens Dorph var Chef, trabad Hoedt sig gentagne Gange at spille Richard III. — *L. 21. den Medfærd, han lod paa Scenen*: Sm. Note til III, 47, 27. — *L. 25. Sceneinstruktur*: Hoedt ønskede ingen Udnævnelse i denne Stilling, men til-